

din Maroc, de la Casablanca (1983) și Rabat (1985). Fiicele sale i-au călcat pe urme, Anca în postură de editor de imagine la TVR, iar Adriana de scenograf la Opera Națională din București.

În ce privește muzica ușoară, a colaborat în domeniul versurilor cu textierii Mihai Dumbravă, Eugen Dumitru, Eugen Rotaru, Mihai Teodorescu, Ovidiu Dumitru, Roxana Popescu, Harry Negrin, Victor Brătulescu, Aurel Storin, Sașa Georgescu sau cu poetul Vlaicu Birna, interpreții săi preferați fiind Margareta Pâslaru, Pompilia Stoian, Ileana Popovici, Puica Igiroșanu, duetul Stereo, Marina Voica, Stela Enache, Aurelian Andreescu, Cornel Constantiniu, Mirabela Dauer. La "Cerbul de aur" a fost ales, între alții, de două dintre laureatele edițiilor

originale, dintre 1968-1971, Urszula Sipinska din Polonia (versiunea sa s-a chemat "When you are my age") și Gaby Novak din Iugoslavia ("Essere giovane"). Dar iată cele mai cunoscute creații ale sale de pe tărâmul "lejer": "La anii mei", "Prima chemare" (Pompilia Stoian), "Va veni o clipă", "Cu el...", "Cupidon", "Dac-aș spune "da"" (Margareta Pâslaru) "Marea cântă" (Ilinca Cerbacev) - piesă reluată cu succes în 1970 la Brașov de Angela Similea, care a cucerit atunci "Cerbul de argint", "Ai plecat", "Nu cred" (Puica Igiroșanu), "Om lângă om" (Marina Voica), "București", "Vise, vise", "Trenul" (Aurelian Andreescu), "Bună seara, Cosânzeana!" (Cornel Constantiniu), "Cântă Universalul", "Ritm și dans", "Fir de albă" (duetul Stereo), "Dacă-mi spui "bun rămas"" (Mirabela Dauer), "Părerea mea" (Anda Călugăreanu și Mihai Dumbravă), "Tîrziu, ca niște păsări argintii...", "Vremea" (Stela Enache), "Teii, plopii..." (Jean Păunescu).

La vestea dispariției lui Paul Urmuzescu m-au sunat, pentru a-și exprima durerea și a mă ruga să transmit condoleanțe fiicelor sale, mulți din cei care au fost și la lansarea cărții despre el (vezi foto), în urmă cu 7 ani: Margareta Pâslaru, Corina Chiriac (care n-a putut uita orchestrația pe care Urmuzescu i-a făcut-o la "Valurile Dunării", cu care a impresionat la "Steaua fără nume"), Cornel Constantiniu (care a jucat în 1956, alături de fratele său geamăn Mircea, dublul rol din "Prinț și cerșetor", muzica fiind semnată de Urmuzescu). Același lucru l-au făcut, prin mail-uri emoționante, Pompilia Stoian, din Germania, și Ileana Popovici, din Italia, de la Sanremo. După ce Pompilia Stoian s-a stabilit în RFG, Urmuzescu a înregistrat "La anii mei" cu Ileana Popovici, fiind de neuitat filmarea de la Castelul Huniazilor, cu Boris Ciobanu operator și Carmen Dobrescu regizoare. Iar cunoscuta realizatoare a TVR Ioana Bogdan își amintește cu nostalgie de

colaborarea lor, deplângând faptul că oamenii de mare valoare nu sunt cinstiți cum se cuvine, nici măcar atunci când ne părăsesc: "Eram puștoaică și am lucrat cu Paul Urmuzescu la începutul anilor '70. Era spectaculos, oximoronic, bezmetic, împrăștiat, strălucit, insuportabil de schimbător. Știindu-mă tipică și ambițioasă, Tudor Vornicu m-a pus să stau "de pază" lângă Paul, să-l împiedic să greșescă. Ha, ha, ha! Dincolo de anecdotică, Paul era fa-bu-los! Un muzician rafinat, cu idei regizorale interesante. Am învățat foarte multe de la el, i-am mulțumit în timp și-i mulțumesc și acum. Ca să faci asta, trebuia să ai delicatețea și încăpățânarea de a-l înțelege pe un om atât de special, din care țășneau ideile într-un ritm mult mai rapid decât puterea altora de a le descifra. Și ce spune omul neputincios, cam leneș mental și ciupit puțin de gelozie? "A, așa e nebun!". Vornicu înțelegea asta! Paul avea idei, chiar surprinzătoare. La un moment dat mi-am creat propriul drum în televiziune, dar am rămas buni prieteni și era uimit de argumentarea mea asupra meritelor lui. Credea sincer că nu le vede cineva, deși își dorea. În ultimii ani, de la apariția computerelor (Paul a avut așa ceva printre primii), am ținut o corespondență regulată, măsurând mereu, cu sinceră toleranță, nemernicia unora și, cu înțelegere, zădărnicia frământărilor inutile sau ticăloase ale unora dintre semenii noștri. Dumnezeu să-i ierte și să-i lumineze drumul către pulbera de stele!"

Pentru tot ce a făcut în cele două instituții publice, compozitorul Paul Urmuzescu ar merita măcar o plăcuță undeva, într-un studio, la TVR sau Radiodifuziune... Dar știți oare cei de azi cine a fost Paul Urmuzescu?

Octavian URSULESCU

Se pare că șiragul deceselor nu mai are sfârșit: ne părăsesc muzicieni, ziarști, animatori culturali. Din această ultimă categorie făceau parte **Marian Bistriceanu** (70 de ani, redactor limba engleză Radio România și Radio Vacanța, voce de neuitat, sute de interviuri în engleză cu mari personalități străine, printre care și muzicieni celebri) și **Laurențiu Toma** (80 de ani), directorul Casei de cultură a Studenților (Preoteasa), legendarul "nea Tomiță", care a pășorit decenii la rând în Calea Plevnei 61 o activitate prodigioasă - de cercuri, coruri, formații, spectacole, festivaluri și a trăit "pe propria piele" demonstrațiile studențești din decembrie 1968. Fără sprijinul lui, cultura studențească ar fi fost mult mai săracă. La Casa Studenților frații Petrescu au înființat primul Pop Club din țară (din căsătoria

scriitorului Camil Petrescu cu actrița Eugenia Marian, în 1947 s-a născut **Aurelian Camil Jr**, apoi fratele Octavian Ocu). Camil Jr. a început să colaboreze la Radio România la "Metronom" -ul realizat de Cornel Chiriac, iar după fuga acestuia, a plecat și el în 1969 în Germania, a colaborat la Europa Liberă și apoi a plecat în SUA. În 2011 Camil și soția Roxana (nu au copii) s-au repatriat, dar un infarct l-a răpus anul trecut: la crematoriul Vitan s-au pus 2-3 cântece cu Beatles, așa cum a dorit.... (**Dan CHIRIAC**)